

rons i rierols, fins arribar al cortijo "La Herradura", des d' on veiem "El Valero", que es troba, tal i com diu el llibre, a la confluència dels rius Trevez i Cadiar. Es un petit verger en mig d' un indret bastant inhòspit. Ha valgut la pena l' excursió, i de tornada les últimes llums i ombres ens acompanyen fins al punt de partida, per tornar a Òrgiva.

El dimecres, dia 8, sortim d' Òrgiva pel vessant sud de Sierra Nevada. La carretera va escalant els pobles de Cañas, Carataunas, Soportujar, fins arribar a Pampaneira, primer poble dels tres que formen el Barranco del Poqueira. És la zona més turística i més visitada de La Alpujarra. Recorrem els enfilats carrers de cases blanquejades i els terrats de *launa* (terra impermeable de la zona) amb xemeneies rodones i emblanquinades. Aquest estil propi de les construccions dona un aire de conjunt harmoniós que, situat al vessant del Veleta, fa d' aquest entorn un barranc amb els pobles col·locats sobre lleixes.

En arribar a Capileira, fem una petita ruta a peu de 3 km, fins al pont Ciscar i el Molino, entre pollancrecs i dolls d' aigua, que tot saltant per les barreres s' uneixen al riu Poqueira que baixa de les geleres del Veleta. Seguim cap a Trevez, d' un estil semblant als altres pobles. Amb vistes al sud-est i a les valls de Cadiar, dinem en un gran mirador a Los Bérchules. Després del descans en aquesta balconada de la serra, continuem fins a Yegen, petit poble on va viure entre 1920 y 1934 l' hispanista anglès Gerald Brennan i va escriure l' obra "Al Sur de Granada", que narra la vida i els costums ancestrals de la gent d' aquesta comarca granadina. A la casa què va viure hi ha una placa commemorativa i d' agraïment a aquest il·lustre personatge. Des d' aquí, passant per Cadiar, la Alquería de la Almoraima i Tovizcón, arribem al cortijo "Entre Naranjos", d' Òrgiva.

El dijous, dia 9, el dedicarem a Òrgiva i l' entorn més proper. A les 12 assistim a la inauguració de la XIV Fe-

ria de Artesanía y Alimentación, on degustarem productes de la zona i en comprarem per endur-nos-els. Avui farem una barbacoa en el cortijo. Les postres les tenim al nostre abast, en els tarongers que ens envolten.

Després de dinar, José, l' amo de la casa, ens porta per la vega i ens ensenya l' olivera mil·lenària. Més endavant visitem un molí d' oli de l' època àrab. Per acabar la jornada anem a Castillejos, una petita talaia situada al marge esquerra del Guadalfeo, dels segles X i XI, des d' on es contempla una panoràmica d' Òrgiva i la seva horta amb Sierra Nevada fent de contrafort.

El divendres, dia 10, visitarem Alcazar de Venues, que és el poble de l' Encarna. Alcazar està situat a la zona nord-occidental de la Sierra de la Contraviesa, que forma part de la Alpujarra Baja, gairebé en el centre de la frondosa rambla del molí. Les seves cases conserven el sabor de l' arquitectura popular de l' Alpujarra: murs de pedra, *terraos de launa*, ràfecs i xemeneies, i algun *tinco*. L' església, d' estil mudèjar granadí del segle XVII, articula el seu urbanisme dividit en dos barris: Barrio Alto, que segueix la línia marcada pel Cerrillo i Barrio Bajo, que puja fins a l' església parroquial. La primera parada la fem a la Venta de las Tontas, cruïlla de camins, lloc de pas, parada i fonda de diligències i cavalleries de traginers, entre Òrgiva, Fregente, Albuñol i Alcazar. És un punt estratègic des del qual es veu: La Contraviesa a l' Est, el Mulhacen i el Veleta al Nord, la costa i el Mediterrani al Sud i Sierra Lujar a l' Oest. Baixem els 5 km que ens separen del poble. Entrem pel molí fins arribar a la plaça de l' Església. Fem un recorregut pel poble i conversem amb algunes persones que ens anem trobant i a continuació fem una excursió de més d' una hora fins a *los cortijos* de Bargí, que encara estan habitats. És un indret molt solitari que es conserva en les mateixes condicions que fa quaranta anys. El dia ha estat bo fins al migdia que es posa a ploure. Pugem

a la furgoneta i marxem cap a la Haza del Lino, on mengem un Menú Alpujarreño, consistent en: cigrons amb bacallà, cabrit *al ajillo* i arròs amb llet. Seguim ruta per carretera fins al mar. La baixada es dreta ja que en 20 km baixem 1.150 m, fins que arribem a Castelldeferro i Motril. Aquí donem un volt per la platja, i entre cultius tropicals iniciem el retorn, per Velez-Benaudalia, a Òrgiva.

El dissabte, dia 11, la ruta serà pel Valle de Lecrín. Recorrem diversos pobles entre oliveres i tarongers, rodejant l' embassament fins arribar a Almuñecar i Salobreña. Per primera vegada en tota la setmana comencem a notar certa aglomeració de gent,

Vista des del Generalife. Foto: X. Moya.